„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 14. Sroda 16. Stycznia 1867. Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 28. grudnia 1866 raczył najmiłościwiej udzielić najwyższa sankcyę ustawie finansowej na rok 1867.

Według tej ustawy, zaprowadzony cesarskiem rozporządzeniem z 13. maja 1859 (D. U. P. Nr. 88) nadzwyczajny dodatek do podatków stałych na rok 1867 będzie wymierzany i pobierany jak w roku poprzedzającym w wysokości następującej:

a) przy podatku gruntowym trzy dwunaste:

b) przy podatku domowo-czynszowym dwie szóste;

c) przy podatku domowo-klasycznym trzy czwarte:

d) przy podatku zarobkowym dwie piąte, i

e) przy podatku dochodowym dwie piąte podatków zwyczajnych.

f) Podatek dochodowy opłacany od procentów obligacyi państwa, funduszów publicznych i stanowych będzie wymierzany i pobierany jak w roku poprzednim w wysokości siedm prc.

Pobór tego ostatniego podatku (*f*) ma odbywać się bez różnicy waluty na którą obligacye opiewają, w sposób ustanowiony rozporządzeniem cesarskiem z 28. kwietnia 1859 (D. U. P. Nr. 67) przez odciąganie przy wypłacie procentów przypadających po ogłoszeniu rzeczonej ustawy finansowej.

Przysłużające dłużnikom prawo odciągania podatku dochodowego od procentów od kapitałów hypotecznych lub w przedsiębiorstwa przemysłowe włożonych ma się rozciągać także na dodatek do tychże, ustanowiony powołaną ustawą finansową.

Bliższe postanowienia co do wymiaru i poboru podatku dochodowego na rok 1867, zawarte są w rozporządzeniu tutejszem z 3. stycznia 1867 L. 287.

Lwów. 11. stycznia 1867.

Namiestnik i prezydent c. k. krajowej dyrekcyi skarbu

Agenor hr. Gołuchowski, m. p.

Część nieurzędowa.

„Wiener Abend Post“ zamieściła artykuł następujący:

„Jako najważniejszą ze wszystkich wiszących kwestyi politycznych, kwestya wschodnia uznana być może. O ile dopatrzeć się można pod względem tej kwestyi nie nastąpiła żadna nowa faza w sytuacyi dyplomatycznej: tem gorliwiej starano się wyjaśnić ścisłe jej położenie i skutki, jakieby na stósunki europejskie wywierać musiała. W dzienniku „Bohemia“ znachodzimy dłuższy artykuł, rozbierający gruntownie kwestyą w mowie będącą. Jako główną zasadę w właściwej pertraktacyi kwestyi wschodniej „Bohemia“ podnosi uznanie tej prawdy, iż każde usiłowanie postawienia na porządku dziennym gwałtownego załatwienia kwestyi wschodniej sprowadziłoby wstrząśnienia, których trwanie i doniosłość obliczyć się nie da. Tysiąc powodów wkłada na lojalne i konserwatywne mocarstwa obowiązek nie naruszania stósunków na wschodzie, dla nienarażenia na niebezpieczeństwo największego skarbu, pokoju świata, który i owszem wzmocnić i utrwalić wypada.“

„Nie można zaiste zaprzeczyć, iż nad państwem otomańskiem ściągają się najgroźniejsze chmury. Gdyby burza wybuchła, Turcya byłaby stracona, bo żadne wielkie mocarstwo europejskie nie będzie jej dopomagać w walce z Chrześcianami, Chrześcianie zaś liczyćby mogli na pomoc przynajmniej pośrednią. Idzie więc o to żeby burzy zapobiedz. Naturalnym punktem wyjścia jest traktat paryski z 1856 roku. W traktacie tym nałożono najzupełniejszy obowiązek. wykonania znanego edyktu tolerancyjnego, Hat-humajonu, który orzeka zupełne równouprawnienie ludności chrześciańskiej z ludnością turecką.“

„Porta obowiązku tego nie wykonała, a tem samem ludność chrześciańską rozdrażniła i sobie samej najwięcej zaszkodziła. Baron Beust wystosował więc do kabinetu paryskiego poufne zapytanie: czyliby nie było na czasie, żeby mocarstwa gwarantujące traktat z 1856 roku zgodziły się między sobą względem koncesyi, które chrześcianom uczynione być mają, i żeby następnie wspólnie włożyły na Portę obowiązek przeprowadzenia tych koncesyi. Nie idzie więc o podejrzywanie tego lub owego europejskiego mocarstwa, lub o propozycyę podziału Turcyi, ale i owszem idzie o propozycyę utrzymania status quo. Pierwszym jednak warunkiem udania się tego kroku jest wspólne i silne działanie wielkich mocarstw na Portę, inaczej bowiem wszystko zostanie martwą literą, jak to dowodzi wykonanie Hat-humajonu.

„Z tych podań ocenić można, jakie znaczenie ma mniemana nieprzyjacielska postawa Austryi względem Rosyi. Austrya nie chce stanąć na przeciw politycznych zamysłów Rosyi, lecz je podnieść i postawić je na szerokiej podstawie powszechnego europejskiego porozumienia. Widocznie na dnie takiego postępowania leży myśl utrzymania pokoju świata, myśl spokojnego i słusznego rozważenia wszystkich krzyżujących się interesów. W tym duchu. jak się zdaje, rząd austryacki chce, żeby stosunki jego do wszystkich mocarstw europejskich, i obecne jego starania dyplomatyczne, pojmowane były.“

(Nowiny dworu.) Najjaśn. Pan powrócił dnia 12. b. m. o godzinie wpół do 10tej wieczorem wraz z orszakiem z Reichenau do Wiednia. Dnia 13go przed południem raczył przyjmować wielu wyższych wojskowych i odbierał relacye pp. ministrów, a o godzinie 4tej po południu był u Jego Ces. Mości obiad familijny.

Członkowie gratulacyjnej deputacyi węgierskiej, którzy dłużej zatrzymali się w Wiedniu, odjechali już do Pesztu, a mianowicie tawernik Br. Sennyey, hr. Juliusz Andrassy i Br. Józef Eötvös dnia 12go. a Melichor Lonyay dnia 13go b. m.

(Mianowania.) Najwyższem pismem odręcznem z 8. b. m. Najjaś. Pan raczył przenieść na stały stan spoczynku namiestnika wyższej Austryi Franciszka br. Spiegelfelda z wyrażeniem najw. zadowolenia z jego wieloletnich. wiernych i pożytecznych usług, a natomiast mianować szefa krajowego w Salzburgu Edwarda hr. Taafe namiestnikiem w wyższej Austryi a wiceprezydenta namiestnictwa w Tyrolu i Vorarlbergu Karola hr. Coronini-Cronberg, z pozostawieniem mu dotychczasowego charakteru służbowego. prezydentem krajowym w księstwie Salzburgskiem; szefa krajowego Karyntyi Franciszka br. Schluga uwolnić od tej posady i przenieść w czasowy stan spoczynku, a radcę dworu w Trydencie Karola hr. Hohenwart mianować prezydentem krajowym w księstwie Karyntyi.

D. 13. b. m. wieczorem odbyło się w Wiedniu zapowiedziane zgromadzenie deputowanych z niemieckich prowincyi cesarstwa, mające na celu określenie wspólnego postępowania stronnictwa centralistów w obec położenia rzeczy jakie nastąpiło w skutek patentu z d. 2. stycznia.

Na tem zgromadzeniu byli obecni: Książę Colloredo, br. Pratobevera, Plener (z Czech), Kaiserfeld i Dr. Rechbauer (ze Styryi), Dr. Wiser (z wyższej Austryi), hr. A. Auersperg (z Krainy), van der Strass, Skene, Hopfen (z Morawii), Kalchberg (ze Szląska), Lasser (z Salzburga), Arneth, Dr. Berger, Brestel, Kuranda, Mende, Schindler, br. Tinti i Winterstein.

Na wniosek Pratobevery Książę Colloredo objął prezydencyę; Pratobevera odczytał listy od profesora Herbsta, Dra Stiegera (z Karyntyi), od Grebnera i Ingrama (z Tyrolu) i od Wohlwenda (z Vorarlbergu). Całe zgromadzenie było jednogłośnie tego zdania, że wszelkiemi legalnemi środkami wpływać należy, aby sejmy krajowe: 1. odmówiły wyboru do zwołanego patentem z 2. stycznia 1867 nadzwyczajnego zgromadzenia rady państwa, natomiast 2. aby na podstawie i według przepisów statutu rady państwa i ordynacyi sejmowych z 26. lutego 1861 przedsięwzięły wybory do izby deputowanych legalnej rady państwa i do wydziałów krajowych.

Uchwała ta ma widocznie na celu sparaliżowania szczerych zamiarów teraźniejszego rządu do załatwienia kwestyi ukonstytuowania państwa i przeprowadzenia ugody z Węgrami drogą wskazaną w manifeście cesarskim z dnia 20. września 1865. Postępowanie przywódzców partyi trzymającej się uporme patentu lutowego pomimo udowodnionej tegoż niepraktyczności, niemoże być uważane jako patryotyczne. Wybory przyszłe okażą, o ile zabiegi stronnictwa tego zostaną poparte, lub też rozbiją się o zdrowy patryotyczny zmysł ludności powołanej do wyboru swoich reprezentantów.

Sprawy niemieckie nabierają wyraźniejszego charakteru. Wykazuje się coraz jawniej, iż Prusy nie chcą pozostać przy granicach, jakie im pokój pragski i konwencye z innemi państwami zakreśliły, lecz że dążą do „zjednoczenia“ całych Niemiec. a w Berlinie potajemnie zwracają oczy ku Alzacyi.

Projekt izby panów dla związku północno-niemieckiego jest zapowiedzią dalszych mediatyzacyi. która odzywa się już w pogłoskach, iż niektórzy drobniejsi książęta korony swe królowi pruskiemu odstąpić chcą. Że zaś i państwa południowe skłonić chcą do przystąpienia do Związku północno-niemieckiego, tego już nie tają dzienniki do rządu pruskiego zbliżone. „Spenersche Zeitung“ na przykład wykazawszy niemożliwość oparcia się państw południowych na Austryi, w sposób dla Austryi bardzo ubliżający. powiada między innemi:

„Południowym państwom niemieckim nie pozostaje jeno trzymać się na teraz każdemu z osobna. ale zarazem pomyśleć o tem, iżby, skoro znów wojna w Europie wybuchnie, rękę podać mogli jedynemu sprzymierzeńcowi związkowemu, siebie i wojsko swoje lepiej zorganizowane jego kierunkowi poddać mogli, jedynemu sprzymierzeńcowi związkowemu, z którym ich łączą interesa naturalne i narodowe, a który wraz z niemi ma zupełnie dostateczne siły do obrony ziemi niemieckiej przeciwko każdemu nieprzyjacielowi.

Spór w rodzinie elektora heskiego zaostrzył się. Między elektorem a synem jego Wilhelmem zachodzą spory z powodu, iż książę wstąpił do służby pruskiej. Teraz donoszą z Kassel pod dniem 9. stycznia: książe Wilhelm Hanauski, który dotąd zajmował, tak zwany dom książęcy w Wilhelmshöhe, dostał polecenie opuszczenie tego domu w 48. godzinach.

Powiątpiewają o wiadomości przez dziennik jeden belgijski podanej. iż rząd pruski zaprotestował w Paryżu przeciwko formowaniu oddziałów strzelców celnych w wschodnich prowincyach francuskich, pewną jednak jest rzeczą, iż w Paryżu starają się popierać ruch, który się pojawił w skutek wypadków ostatniego lata, pod nieznaną nazwą towarzystw strzeleckich.

„La France“ potwierdza szczęśliwe zakończenie pierwszych rokowań Tonellego, odnoszących się do spraw religijnych. Chociaż zawarto tylko ustną umowę, to jednak umowa ta nie jest bez pewnej powagi, bez pewnej wartości. Konwencya odnosząca się do spraw religijnych nazywa się konkordatem. Między Włochami a dworem rzymskim konkordat wprawdzie nie został podpisany, lecz z obu stron zaszły pisemne deklaracye, które zaprowadzają pewne modus vivendi między obiema rządami i mają moc prawa, dopóki nie będą zmienione za obustronną zgodą. Dodają, iż po takowem porozumieniu się nastąpi drugie, równie ważne. Porozumienie to odnosić się ma do karteluszu, do poczt i ceł, nastąpi ono wkrótce i będzie dowodem, iż w Florencyi świecką władzę Papieża nie uważają jako przepadłą.

„L'Etendard“ podaje następujące szczegóły o układzie Tonellego: Biskupi nie będą poddani królewskiemu exequatur i nie będą obowiązani do przysięgi, mianowani będą przez Papieża, lecz za poprzedniem porozumieniem się z Królem włoskim, przeciwnie jak we Francyi, gdzie Cesarz mianuje biskupów, zapewniwszy się o przyzwoleniu Ojca św. Co zaś dotycze redukcyi katedr biskupich, takowa w zasadzie przyznana została, w szczegółach nie jest jednak jeszcze uregulowana.

„L'Etendard“ donosi następnie, iż po ukończeniu kwestyi religijnych, wzajemne wydawanie zbrodniarzy będzie jednym z punktów negocyacyi między Florencyą a Rzymem.

Telegram z Paryża z dnia 14. b. m. donosi, że na mocy dekretu cesarskiego utworzona została sto-

lica arcybiskupia w Algierze, a siedziby biskupów utworzone w Oranie i Konstantynie.

Według dziennika „La France“ wysłał rząd angielski notę do Petersburga z przedstawieniami co do postępowania rządu rosyjskiego w Królestwie Polskiem.

Parowiec Lloyda „Arcyksiążę Ferdynand Max“, przywiózł pocztę wschodnią z dnia 5. stycznia. Nota którą Aali Basza pod dniem 26. grudnia wystósował do Londynu, do Paryża i do Petersburga, a której egzystencyi kilkakrotnie zaprzeczano, obwinia rząd grecki nie tylko o dozwolenie wsparcia przez Grecyę powstańców na wyspie Kandyi, ale nadto o wyraźne faworyzowanie ruchu rewolucyjnego wzdłuż granicy Tesalii i Epiru. W nocie swej, która zakomunikowana została posłom trzech mocarstw w Konstantynopolu, Porta otomańska prosi mocarstwa o wdanie się gwoli położenia tamy postępowaniu, które gdyby dłużej potrwało, do zupełnego zerwania między obiema mocarstwami doprowadzić by musiało. Przytoczono kilka przypadków w których niepokoje w Rumelii tym sposobem popierane bywają i nota twierdzi iż rząd grecki dąży wyraźnie do zerwania. Dodano zarazem iż ministrowie księcia Jerzego zrzec się powinni wszelkiej nadziei osiągnienia z tych knowań jakiej korzyści gdyż Sułtan i jego poddani, tak Turcy jak i Chrześcianie, postanowili w żadnym przypadku nie odstępować ani piędzi terytoryum otomańskiego. W końcu powiedziano iż Turcya nie pragnie wprawdzie żadnych kolizyi z Grecyą, że jednak gdyby ją Grecya do wojny zmusiła, rząd Sułtana przygotowany jest do przyjęcia takiego wezwania. W końcu turecki minister spraw zewnętrznych wyraża nadzieję iż mocarstwa opiekuńcze użyją całego swego wpływu u rządu greckiego, dla skłonienia go do postępowania bardziej zgodnego z obowiązkami międzynarodowemi i z traktatami.

Między Aali Baszą a ministrem włoskim hr. della Croce odbyła się dalsza korespondencya dyplomatyczna, w której minister włoski ponowił żądanie satysfakcyi w sprawie okrętu „Principe Tomaso“ i prócz tego żądał wynagrodzenia za przytrzymanie innych jeszcze statków włoskich w wodach kandyjskich przez tureckie statki wojenne. Ponieważ minister włoski robi aluzyę do zamierzonego pomnożenia statków włoskich w zatoce Suda, przeto Aali Basza widzi w tem pogróżkę i nie zdaje się skłonnym do koncesyi.

W Zjednoczonych Stanach trwa wewnętrzna wojna. Powiadają w wyższych sferach, iż prezydent Johnson w rozmowie swej z pułkownikiem Whitaber, komisarzem marynarki południowców słyszeć się dał, iż postanowił zniszczyć zamiary radykalistów; liczy on bardzo na poparcie najwyższego sądu Zjednoczonych Stanów, gdyż wie o odpowiedzialności, jaka w takim razie według konstytucyi na niego spada. Komisya śledcza kongresu w Nowym Orleanie zajmuje się ciągle przesłuchaniem świadków w sprawie ostatniego tamtejszego zaburzenia. W święto Bożego Narodzenia przyszło do bójki między oddziałem policemenów a żołnierzami unii, ponieważ policemeny wołali wiwat Jefferson Davis. Jednego żołnierza zabito. Spokój na pozór znowu przywrócony został. — Garnizon fortu Philipp Kearay w Dacotach napadnięty został. Zabito 90 żołnierzy, z których się załoga składała.

Według doniesień z Mexyku, podanych przez „franz. Corresp.“, Cesarz Maxymilian podpisał rozkaz względem rozwiązania legii cudzoziemskich, austryackiej i belgijskiej. Legionistom zostawiono do woli oddalić się wraz z wojskami francuskiemi, albo też wstąpić do armii mexykańskiej, pod warunkiem zrzeczenia się swojej narodowości. Donoszą nadto, że Cesarz Maxymilian rozpuścił cały swój dwór i postanowił żyć w Mexyku całkiem prywatnie, aż do orzeczenia narodu. W tych kołach, z których „Memorial diplomatique“ czerpie swoje wiadomości, przewidują, że kongres narodowy oświadczy się za utrzymaniem cesarstwa.

Według ostatnich wiadomości z Mexyku nadeszłych na Tryest stan stronnictw w państwie mexykańskiem jest taki, iż uchwała za utrzymaniem Cesarstwa uważana jest za niezawodną. W całym kraju powszechny jest wstręt przeciw interwencyi amerykańskiej.

Kronika.

(Wyroki sądowe.) Po dwudniowej rozprawie ostatecznej c. k. sąd obwodowy w Przemyślu wydał wyrok na sprawców popełnionego dnia 22. sierpnia r. z., morderstwa połączonego z rabunkiem na osobie ś. p. księdza Józefa Kwiecińskiego w Krasiczynie. Przekonani o zbrodnię morderstwa Jankiel Seiden i Kelman Wang skazani zostali na śmierć, zaś spółwinowajcy Szaja Feld i Hersz Frost na 12 i 10 lat ciężkiego więzienia.

(Nieszczęsny wypadek.) Roman Jurczak, włościanin z Bełzca w powiecie Cieszanowskim, powracając d. 20. z. m. z Chyżego do domu, poniósł na drodze śmierć przez zmarznięcie.

(Samobójstwo.) Senko Szewczyk włościanin z Mużyłowie w powiecie Jaworowskim odebrał sobie życie d. 4. b. m. przez obwieszenie.

(Pożary.) W Krowodrzy pod Krakowem d. 8. b. m. wieczorem spaliła się stodoła włościańska z zapasami zboża; szkoda wynosi około 500 złr., ogień miał być podłożony.

D. 6. b. m. spalił się w Dobrzanach w pow. Szczerzeckim dach na domu włościańskim; szkoda wynosi 20 złr. a d. 8. b. m. w Ludkowie w pow. Radymieńskim dom włościański, szkoda wynosi 50 złr., w obudwu tych wypadkach ogień miał powstać przez nieostrożność. D. 9. b. m. spalił się dom włościański wartości 40 złr. w Faszczówce w pow. skałackim a d. 11. b. m. stodoła włościańska z zapasami zboża, wartości 600 złr., w Łupajówce w pow. kamioneckim; w dwóch ostatnich wypadkach przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

(Przypadek na kolei.) „Czas“ donosi: Na kolei górno-szląskiej zdarzył się d. 9. b. m. przypadek między Mysłowicami a Oświęcimem pod Imielinem. Pociąg towarowy o 126 osiach, dwoma lokomotywami ciągniony, rozerwał się na zakręcie, i kiedy pierwsza połowa już kawał drogi naprzód zrobiła, druga zaś zaczynała zwalniać, wypadło, że pierwsza połowa musiała iść nieco pod górę, gdy druga doszła własnym ciężarem do miejsca, gdzie następował spadek. Druga połowa pociągu wpadła więc na pierwszą z taką siłą, że 15 wagonów zostało zgruchotanych i jeden ze służby stracił życie, a drugi odniósł rany.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ogólne zgromadzenie c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego odbędzie się w myśl §. 52. statutu dnia 9go i następnych lutego r. b. we Lwowie w miejskiej sali radnej. Uroczystość otwarcia poprzedzi jak zwykle nabożeństwo w kościele katedralnym o godzinie 10 rano. Przedłożone będą następnie: Sprawozdanie z czynności komitetu, sprawozdanie dyrekcyi szkoły dublańskiej, tudzież przedmioty osobnym porządkiem dziennym wskazane. W sekcyach rozbierane będą rozmaite kwestye ekonomiczne.

Przez ciąg tegoż ogólnego Zgromadzenia trwać będzie wystawa.

Do tej wystawy przypuszczone będą okazy wszelkiego rodzaju zbóż, traw, nasion leśnych i roślin handlowych; owoców, jarzyn stołowych i pastewnych; miodu i wosku; nafty, terpentyny i drzewa; wyroby przemysłu rolniczego jako to: mąki, krup, grysików, serów, bryndzy, masła, powideł, jabłeczniku, wiszniaku, dereniaku, octów, wódek i spirytusów; wełny, przędziwa, jedwabiu i wyrobów z tychże; wyrobów słomianych; wyrobów garbarskich; cementów, gipsu, wapna, alabastru, marmurów i innych surowych materyałów budowniczych.

Niemniej pożądane są okazy wyrabianego w kraju papieru, cukru, szkła, szkła płynnego, pudrety, drożdży prasowanych, sztyfcików drewnianych do nabijania butów, lub innych wyrobów przemysłu czysto krajowego.

Zapraszając wszystkich członków do uczestniczenia w tej wystawie, uprasza dyrekcya oraz o propagowanie tej myśli i pozyskanie zwolenników w dalszem kółku znajomych, przy czem stanowi się porządek następujący:

1) Okazy wszelkie nadesłane być winny franco, t. j. na koszt wystawcy do kancelaryi Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego do dnia 1go lutego b. r. najdalej.

2) Przy każdym okazie dołączyć należy: a) nazwisko producenta, b) miejsce produkcyi, c) wagę, a przy owocach i nazwę produktu, d) ilość.

3) Zboża nadesłane być winny w ilości dwóch kwart przynajmniej; nasiona traw i roślin handlowych po jednej kwarcie: płyny po jednej butelce; surowe produkta owoców po 4 sztuki, większe jak roślin pastewnych po 2 sztuki; wszelkie inne okazy w odpowiedniej ilości.

Do ocenienia przedmiotów wystawy wysadzoną będzie osobna komisya; w miarę uznania dane będą medale lub listy pochwalne, a imiona celniejszych wystawców podadzą się w dziennikach do publicznej wiadomości.

Liczne głosy przemysłowców i dzienników podniosły ponownie potrzebę traktatu handlowego z Rosyą i kładły wyłącznie na karb organów rządu cesarskiego, iż dotąd zwlekano zawarcie takiego traktatu, obroty handlowe ułatwiającego. Ba w ostatnim czasie posunięto się nawet do twierdzenia, iż niektóre rozporządzenia w Galicyi rząd rosyjski tak dalece zniechęciły, iż o przyjściu do skutku traktatu handlowego z Rosyą myśleć już teraz nie można.

W obec tych wieści donieść możemy, iż wprawdzie pomimo gorliwego starania reprezentanta cesarskiego przy dworze petersburgskim, zawarcie traktatu handlowego z Rosya na teraz zdaje się wątpliwem, lecz z powodów wcale innych, nie takich, jakie głoszono. Rosya bowiem nie ma zamiaru zawrzeć z obcem jakiem państwem traktatu handlowego, na nowoczesnej zasadzie wzajemnych koncesyi opartego; zdaje się, iż na teraz nie chce słyszeć o zawarciu traktatu wzajemne pozycye taryfy celnej zmieniajacego.

Drobne zaś zmiany w taryfie z zastrzeżeniem ich odwołania zaprowadzone, byłyby zanadto małym ekwiwalentem za korzyści, któreby w zamian przyznać musiano, dlatego też ani rząd austryacki, ani żaden rząd obcy nie wdawał się w podobne układy.

Z tego też tylko powodu negocyacye w tym samym zamiarze przez rządy angielski i pruski od dawniejszego czasu prowadzone, teraz zupełnie zaniechane i do korzystniejszej chwili odroczone zostały.

W II. połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Uhnów		Bełz		Lubaczów		Sokal		Rawa	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	3	90	4	11	4	56	4	15	4	60
„ żyta	2	80	2	80	3	.	2	85	3	40
„ jęczmienia . . .	2	.	2	17	2		2	16	2	60
„ owsa	1	5	1	20	1	20	1	41	1	20
„ hreczki	2	.	2	72	2	30	2	38	2	40
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	80	1	.		90	.	85	.	90
Cetnar siana	.	.	.	80	1	.	2	50	1	.
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	.	5	.	6	46	5	50	6	.
„ „ miękkiego	4	40	4	.	3	35	5	30	4	50
Funt mięsa wołowego	.	8	.	9	.	9	.	10	.	10
Mas okowity		.	.	.	.	45	.	75		73

Szczecin, 11. stycznia (V. Koepke). Na targu tutejszym płacono ceny następujące:

Pszenica dobra żółta galicyjska od złr. 14 c. 35 do złr. 14 c. 85 w walucie austryackiej korzec. Przednia lwowska od złr. 14 c. 80 do złr. 15 c. 13, przednia biała od złr. 15 c. 15 do złr. 15 c. 65.

Żyto 55 do $56^1/_2$ talarów za 2000 ℔ wagi cłowej, z odstawą na wiosnę 56 talarów.

Jęczmień $48^1/_2$ do 51 talarów za 1750 ℔ wagi cłowej.

Owies 29 do 31 talarów za 1300 ℔ wagi cłowej.

Rzepak galicyjski złr. 15 c. 97 do złr. 16 c. 25 w. a. korzec; rzepnik złr. 14 c. 45 do złr. 14 c. 55.

Koniczyna czerwona $17^1/_2$ do $17^3/_4$ tal. najprzedniejsza do $19^1/_2$ tal. cetnar cłowy. Koniczyna biała poszukiwana i płacona według gatunku od 25 do 28 talarów.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 15. stycznia. (Telegram „Czasu“). Dzisiejszy „Wiener Journal“ występując przeciwko agitacyi, jaką napotyka zwołanie nadzw. rady państwa, mówi: Rząd dlatego tylko schodzi z pola konstytucyi lutego, że okoliczności faktyczne dozwalają tylko utrzymać ją teoretycznie w swej mocy. Obstawać za konstytucyą lutową, jest to chcieć bronić przebrany absolutyzm. Ponieważ rząd pragnie nie absolutyzmu, lecz parlamentarnej pomocy ludów jak najspieszniej, zwołuje nadzwyczajną radę państwa. Naprzeciw oporowi przywódzców politycznych, którzy sami po części obwołali niewykonalność konstytucyi lutego, a przecież domagają się tego, co według własnego ich wyrażenia nie zdolne jest dać ludom prawa konstytucyjnego, nie pozostaje nic innego, jak do samego ludu się odwołać.

Peszt, 14. stycznia. Około 20 znakomitszych członków stronnictwa Deaka odbyli dziś u Deaka konferencyę poufną. Andrassy ma po jutrzejszem posiedzeniu izby niższej powrócić do Wiednia.

Berlin, 13. stycznia. W Izbie panów wniesiono do projektu ustawy względem zmiany artykułu 69. konstytucyi następującą poprawkę: Izba panów ma być na mocy królewskiego rozporządzenia uzupełniona członkami z krajów wcielonych; izba deputowanych pomnożona być ma o 80 członków.

Berlin, 14. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby panów wszczęła się długa i żywa debata nad projektem ustawy o pomnożeniu liczby deputowanych o 80 z powodu anexyi. Minister spraw wewnętrznych oświadczył, że rząd pragnie usilnie, aby dawna zgoda między rządem a izbą panów trwała i nadal. Rząd uznaje potrzebę pomnożenia liczby członków izby panów i będzie proponować Królowi rozszerzenie izby we wszystkich kategoryach; ale nie może przedkładać teraźniejszemu sejmowi żadnych wniosków, ponieważ nie pozwalają na to stosunki nowych części kraju.

§. 1 projektu ustawy przyjęto przy imiennem głosowaniu 54 głosami przeciw 48.

Tą samą liczbą głosów odrzucono poprawkę członka izby panów Kroechera.

Florencya, 14. stycznia. „Italie“ pisze: Król rzekł przy przyjęciu deputacyi adresowej: Dwie kwestye pozostają nam do załatwienia: kwestya finansowa i rzymska. Co do finansów ma nadzieję, że trudności będą wkrótce usunięte i że wykaz ministra skarbu Scialoi przyczyni się wiele do wyjaśnienia sytuacyi.

Sprawa rzymska jest kwestyą czasu, który ją załatwi stosownie do narodowych życzeń Włoch.

„Italie“donosi, że sprawa statku „Principe Tommaso“ jest już w zasadzie załatwiona, i chodzi tylko o oznaczenie wysokości wynagrodzenia, które Turcya ma wypłacić.

Rzym, 13. stycznia. Kardynał Cagiano umarł.

Bukareszt, 13. stycznia. Dziś jako w dzień Nowego Roku według kalendarza wschodniego przyjmował książę Karol w sposób uroczysty gratulacye senatu, izby, ministrów i konzulów.

TEATR.

Dziś (przedstaw. polskie). Scena z 4ta z aktu IIgo opery **„Napój miłośny“**, scena z cieniem z opery **„Dinorah“**; **„Terenia w kłopotach“**, ramotka dramatyczna w 1 akcie; **„Qui pro quo“**, komedya w 1 akcie. Na dochód p. Honoraty *Majeranowskiej.*

Jutro (przed. niem.) **„Die zärtlichen Verwandten“**, komedya w 5. aktach; **„Zehn Mädchen und ein Mann,** operetka w 1. akcie. Na dochód p. Klary Mejo.

Kurs Lwowski.

Dnia 15. stycznia.		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	16	6	24
Dukat cesarski	„	6	22	6	29
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	71	10	87
Rubel srebrny rosyjski	„	1	97	2	03
„ papierowy rosyjski	„	1	76	1	78
Talar pruski	„	1	95	1	98
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	74	75	75	50
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	31	79	07
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	43	67	13
5 % Pożyczka narodowa	bez kuponów	68	88	69	57
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	218	17	220	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		183	67	185	83

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 15 stycznia.	złr.	kr.
5% Metaliki	58	70
5% pożyczka narodowa	69	50
Losy z 1860 roku	84	30
Akcye banku wiedeńskiego	728	—
„ „ kredytowego	158	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	132	20
Srebro	131	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	26

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15. stycznia.

Hotel europejski: PP. Głażewski Ignacy, z Lachowic. — Hełmiński Xawery, z Pukowa.

Hotel Langa: Limbeck Gustaw, c. k. porucznik, z Krakowa.

Hotel angielski: Ks. Bariatinski Wiktor, pens. kap. okr., z Paryża. — Diestl Wilhelm, c. k. porucznik, z Rawy rus. — Zasiedwołk Jakób, burmistrz, z Halicza.

Hotel Krynickiego: Brześciański Silwery, z Rushówki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 15. stycznia.

PP. Pauli Adolf, c. k. przeł. pow., do Buczacza. — Mazur Edward, c. k. kapitan, do Hermansztadu. — Gumbert Antoni, do Horodenki. — Ciesielski Bazyli, do Kołomyi. — Jełowicki Wenant, do Hudejowic. — Mazaraki Jedrzej na Ukrainę.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. stycznia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.53	+ 2.6	82.6	płd.-z.sł.	pochm.
2. god. po poł.	324.60	+ 6.2	73.4	„ „	„
10.god. wiecz.	323.90	+ 2.8	80.5	„ „	„

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(92) **Edykt.** (1)

Nr. 3488. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Horodence z miejsca pobytu nieznajomego p. Karola Wirskiego niniejszem uwiadamia, iż przeciw niemu wniosła p. Marya z Wirskich Mokłowska pod dniem 6. listopada 1866 do liczby 3488 pozew o zapłacenie kwot 50 zł. i 30 zł. w. a. z p. n., w skutek którego pozwu wyznacza się sumaryczne posłuchanie na dzień 8. lutego 1867 o 9tej godzinie przed południem.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. Aleksandra Kolankowskiego, właściciela realności w Horodence, zastępcą tego zaś pan Karol Wysocki w Horodence niebezpieczeństwem i na koszta pozwanego ustanowiony został, z któremi spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania dla Galicyi wydanych, przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu wcześnie oznajmił. i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił. inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Od c. k. urzędu powiatowego jako sądu.

Horodenka. dnia 31. grudnia 1866.

(89) **Edykt.** (1)

Nr. 46277. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia niniejszym edyktem Karola Tworowskiego ze życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż w skutek uchwały sądu tutejszego z dnia 1. października 1866 do l. 46277 zapadłej pan Ignacy Kamiński na podstawie dokumentów i kontraktu kupna i sprzedaży z dnia 25. listopada 1860 sądowi przedłożonych jako właściciel a) połowy części dóbr Tuzyłów według ks. Dom. 35. pag. 99. n. 5. haer. jeszcze na imię ś. p. Krzysztofa Byliny zapisanej, przez tegoż spadkobierców na własność Marcelego Wrzeszcz i Karola Tworowskiego odstąpionej, a przez tego ostatniego — oraz jako prawonabywcy Marcelego Wrzeszcz p. Ignacemu Kamińskiemu sprzedanej - tudzież b) wszystkich części dóbr Tuzyłów, Kotiatycze według ks. Dom. 275. p. 226. n. 8. haer. jeszcze na imię Klary z Wrzeszczów Tworowskiej i Marceli Wrzeszcz zapisanych — przez Klarę Tworowską w imieniu własnem i jako spadkobierczynię Marceli Wrzeszcz Karolowi Tworowskiemu odstąpionych a przez tegoż ostatniego p. Ignacemu Kamińskiemu sprzedanych, zaintabulowany został.

Ponieważ miejsce pobytu p. Karola Tworowskiego wiadome nie jest, i z tego powodu wyż wymieniona uchwała do rąk własnych doręczoną być nie może, przeto w celu doręczenia tej uchwały ustanawia się mu na koszt i niebezpieczeństwo jego p. adwokata Dra. Dzidowskiego ze substytucyą p. adwokata Dra. Klimkiewicza jako kuratora. któremu rzeczona uchwała równocześnie doręczoną zostaje.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. października 1866.

(91) **Edict.** (1)

Nr. 11233. Vom k. k. Kreis- als Wechselgerichte wird dem unbekannten Aufenthaltes weilenden Herrn Elias Nadel mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe wider denselben Herr Ascher Japke wegen Zahlung der Summe 850 Thlr. Pr. C. s. N. G. am 15. Dezember 1866 Z. 11233 die Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit dem Beschluße vom 19. Dezember 1866 Z. 11233 die Zahlungsauflage erlassen worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Herrn Advokaten Dr. Starzewski mit Substituirung des Hrn. Advokaten Dr. Wesołowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Złoczów, am 19. Dezember 1866.

(61) **Edikt.** (3)

Nr. 2855. Vom k. k. Bolechower Bezirksgerichte wird den unbekannten Erben nach Peter Wolkowicki, nach Elias Wolkowicki und nach Anna de Wolkowickie Krechowiecka mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider die liegenden Massen nach denselben und die muthmaßlichen Erben Johann Floka Witwicki wegen Übergabe der Hälfte der in Witwica sub CNr. 92 gelegenen Grundstücke Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit gleichzeitigem Bescheide zur Verhandlung dieser Rechtssache die Tagsatzung auf den 14. Jänner 1867 um 10 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da die Erben des Peter Wolkowiecki, Elias Wolkowiecki und der Anna Krechowiecka unbekannt sind, so hat das k. k. Bezirksgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Insaßen Simon Kostliwy als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach den Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Versäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Bolechow, am 2. November 1866.

(86) **Kundmachung.** (2)

Nr. 63043. Das hohe k. k. Staatsministerium hat die Bemautung der Lutowiskaer Kreisstraße mit der Mautstation in Żołobek auf die Dauer von fünf Jahren zu Gunsten der betreffenden Straßenconcurrenz bewilligt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 6. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 63043. Wysokie c. k. Ministerstwo Stanu zezwoliło na omycenie Lutowieckiej drogi obwodowej z postanowieniem stacyi mytniczej w Żołobku na czas lat pięciu i korzyść dotyczącej konkurencyi drogowej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. stycznia 1867.

(37) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 57847. Lwowski c. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszem niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców ś. p. Kajetana Zacharyasiewicza, jako to: Antoniego, Grzegorza, Katarzynę, Maryannę, Władysława i Leona Zacharyasiewiczów, że Kazimierz Nowacki i Marya Kosińska 24. października 1866 do l. 57847 wnieśli prośbę o przyznanie im jako prawonabywcom wysokiego skarbu połowy summy 536 złr. m. k. Contr. nov. 64, p. 137 n. 10 et 12 on. na rzecz Kajetana Zacharyasiewicza intabulowanej, potem o zaintabulowanie proszących za właścicieli tej połowy summy, nareszcie o jej wyekstabulowanie, i że z tego powodu rzeczonym spadkobiercom ś. p. Kajetana Zacharyasiewicza p. adwokat Dr. Rajski kuratorem ustanowiony został, któremu uchwałę na powyższą prośbę zapadłą się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. grudnia 1866.

(69) **Edict.** (2)

Nro. 19373. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Befriedigung der dem hohen Militär-Aerar zuerkannten Beträge pr. 989 fl. 85 $^{53}/_{100}$ kr., 8 fl. 72 $^{5}/_{10}$ kr. und 1 fl. 47 kr., der Schätzungskosten pr. 17 fl. 76 kr., Idealstempel pr. 2 fl. 26 kr. und an Fiscaldeservit pr. 8 fl. öst. W., die executive Feilbiethung des dem Schuldner Joseph Kucharski gehörigen $^{1}/_{6}$ Theils der in Stanisławów sub Nr. 65-91 $^{2}/_{4}$ gelegenen Realität am 14. und 28. Februar 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter den vorgeschlagenen Bedingungen abgehalten werden wird.

Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth pr. 208 fl. 66 kr. öst. W. und als Vadium 10 Percent des Ausrufspreises festgesetzt. — Die übrigen Bedingungen, so wie der Schätzungsact und Tabularextract, können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Für den Fall, wenn dieser Hausantheil in den obigen zwei Terminen nicht einmal um den Ausrufspreis an Mann gebracht werden könnte, wird zur Feststellung erleichternder Bedingungen die Tagfahrt auf den 14. März 1867 um 4 Uhr Nachmittags anberaumt und sodann derselbe im dritten Licitationstermine auch unter der Schätzung um jeden Preis feilgeboten werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, am 24. December 1866.

(68) **Edykt.** (2)

Nro. 6409. Ze strony c. k. sądu m. del. pow. dla okolic miasta Lwowa podaje się do wiadomości, iż Błażej Grządziel, gospodarz ze Sokolnik dla marnotrawstwa pod kuratelę podciągnięty i onemu za kuratora Wojciech Kilian nadanym został.

Z c. k. sądu pow. m. wydz. S. II.

Lwów, dnia 15. grudnia 1866.

(73) **Edykt.** (2)

Nr. 55517. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszem wzywa posiadaczy następujących 5proc. obligacyj indemnizacyjnych, jako to: 2965 na imię Maksymiliana Bogdanowicza — Nr. 25543, 25544, 25545, 25546, 25547 i 25548, każda na imię D. Horowitz, po 1000 zł. m. k. i dnia 1go listopada 1853 i Nr. 18817 na imię Bonifacego Janiszewskiego na 100 zł. mon. konw. z d. 1. listop. 1853, aby takowe w przeciągu 3 lat od zapadłej płatności ostatniego kuponu, t. j. od 1. listopada 1873 licząc, lub gdyby takowe przed powyższym terminie wylosowano, w przeciągu roku, 6 tygodni i 3 dni od zapadłej płatności wylosowanej obligacyi tem pewniej sądowi przedłożyli, albowiem po upływie powyższego terminu w mowie będące obligacye będą amortyzowane.

Lwów, dnia 7. grudnia 1866.

(87) **Kundmachung.**

Nro. 160-Praes. In dem Allerhöchst genehmigten Finanzgesetze für das laufende Verwaltungsjahr ist der Betrag von Fünfundzwanzig Tausend Gulden öst. Währ. bewilligt worden, welcher seiner Bestimmung zufolge:

a) Zur Ertheilung von Stipendien an mittellose, aber hoffnungsvolle Künstler, welche entweder bereits mit einem größeren selbständigen Werke vor die Oeffentlichkeit getreten sind, oder Leistungen von tieferem künstlerischen Gehalte aufzuweisen in der Lage sind;

b) zur Ertheilung von Pensionen, das ist Unterstützungsbeiträgen für Künstler, welche bereits Ersprießliches und Verdienstliches geleistet haben, und welchen durch die erwähnte Beihilfe die Möglichkeit gewährt werden soll, auf der mit Glück betretenen Bahn fortzuschreiten; endlich

c) zu Aufträgen auf dem Gebiete der bildenden Kunst, u. z. an solche Künstler, welche bereits das Maß künstlerischer Selbständigkeit erreicht haben, verwendet werden soll.

Indem das Staatsministerium, welchem die Durchführung dieser Widmungen anheimgestellt ist, sich vorbehält, rücksichtlich der Zuwendung von Pensionen im eigenen Wirkungskreise vorzugehen, ohne jedoch deshalb die hierzu berechtigte Competenz auszuschließen, bezüglich der, an bildende Künstler zu ertheilenden Aufträge jedoch zunächst die Befriedigung der in dieser Richtung sich geltend machenden Bedürfnisse des Staates zum Ausgangspunkte zu nehmen, und diesfalls das Erforderliche einzuleiten, werden zur Bewerbung um Stipendien alle Künstler aus dem Bereiche der bildenden Künste (Architektur, Sculptur und Malerei), der Dichtkunst und Musik aus allen Königreichen und Ländern des Kaiserstaates, welche auf die Zuwendung eines Stipendiums Anspruch zu haben glauben, aufgefordert, sich diesfalls längstens bis Mitte März d. J. bei den betreffenden Länderstellen in Bewerbung zu setzen.

Die Gesuche haben zu enthalten:

1. Die Darlegung des Bildungsganges und der persönlichen Verhältnisse des Bewerbers;

2. die Angabe der Art und Weise, in welcher von dem Stipendium zum Zwecke der weiteren Ausbildung Gebrauch gemacht werden soll, und

3. die Vorlagen der erwähnten Proben des Talentes und der bereits erreichten Bildungsstufe.

Diese Stipendien werden vorläufig auf die Dauer Eines Jahres verliehen, wobei bemerkt wird, daß für die Bestimmung der Höhe derselben die persönlichen Verhältnisse des Bewerbers und der, durch die Verleihung zu erreichende Zweck maßgebend sind, daß es jedoch dem Bewerber frei steht, seine persönlichen Wünsche in dieser Richtung auszusprechen.

Vom k. k. Staatsministerium.

Obwieszczenie. (2)

Nr. 160 - Praes. W zatwierdzonej przez Najjaśniejszego Pana ustawie finansowej na bieżący rok administracyjny przyzwolona została suma *dwadzieścia pięć tysięcy złotych wal. austr.* przeznaczona:

a) *na stypendya dla ubogich ale pełnych nadziei artystów*, którzy już albo wystąpili publicznie z jakiem większem oryginalnem dziełem, lub mogą wykazać się z prac większej artystycznej wartości:

b) *na pensye czyli wsparcia dla artystów*, którzy przez pożyteczne prace położyli pewne zasługi, a którym przez rzeczone wsparcie byłaby udzielona możność dalszego postępu na szczęśliwie rozpoczętej drodze, nakoniec

c) *na zamówienia dzieł do sztuk pięknych należących*, a mianowicie u takich artystów, którzy stanęli już na stopniu artystycznej samodzielności.

Ministeryum stanu, któremu nadawanie tych stypendyj poruczonem zostało, zastrzegając sobie, co do udzielania *pensyi* postąpić w własnym zakresie działania nie wykluczając jednak uprawnionej do tego kompetencyi, a co do *zamówień* u artystów mieć na względzie przedewszystkiem zaspokojenie potrzeb państwa, jakie w tym kierunku wydarzyć się mogą, i w tym względzie co potrzeba, rozporządzić, wzywa do ubiegania się o *stypendya* wszystkich *artystów* rozmaitych gałęzi *sztuk pięknych*, architektury, rzeźbiarstwa i malarstwa, poezyi i muzyki, z wszystkich królestw i krajów cesarstwa, którzy mogą rościć sobie prawo otrzymania stypendyum, aby się w tym względzie zgłosili do właściwych władz krajowych *najdalej do połowy marca 1867 r.*

Podania mają zawierać:

1. Wywód sposobu kształcenia się i osobistych stosunków kandydata;

2. wykazanie, w jaki sposób kandydat użyje stypendyum dla dalszego kształcenia się;

3. próby talentu i już osiągniętego stopnia wykształcenia.

Stypendya te będą nadawane *tymczasowo* na rok *jeden*. Jakkolwiek zaś oznaczenie wysokości stypendyum zależeć będzie od osobistych stosunków kandydata i celu, zapomocą nadanego stypendyum osiągnąć się mającego, wolno kandydatowi wyrazić w tym względzie swoje osobiste życzenia.

Z c. k. Ministerstwa Stanu.

---

(88) **Kundmachung.**

Nr. 285. Bei der am 2. Jänner 1867 stattgehabten 451. Verlosung der alten Staatsschuld wurde die Serie-Nummer 321 gezogen.

Diese Serie enthält Obligationen des vom Hause Goll aufgenommenen Anlehens im ursprünglichen Zinsenfuße von 4%, u. z. lit. B. Nr. 3280 bis einschließig Nr. 4974 im Kapitalsbetrage von 1,244.800 fl., die nachträglich eingereihten lit. B. Obligationen Nr. 3306 bis einschließig Nr. 4932 im Kapitalsbetrage von 14.400 fl. und die Supplementar-Obligationen lit. G. Nr. 4.454 bis einschließig Nr. 4.486 im Kapitalsbetrage von 33.000 fl.

Für diese Obligationen werden nach den Bestimmungen des A. h. Patentes vom 21. März 1818 Verlosungs-Obligationen im ursprünglichen Zinsenfuße oder auf Verlangen der Parteien nach Maßgabe der in der Kundmachung des Finanzministeriums vom 26. Oktober 1858 Z. 5286 (R. G. Bl. Nr. 190) veröffentlichten Umstellungsmaßstäbe 5% auf öst. Währ. lautende Obligationen erfolgt.

Vom k. k. Statthalterei-Präsidium.

Lemberg, am 11. Jänner 1867.

Obwieszczenie. (1)

Nr. 285. Dnia 2. stycznia 1867 odbyło się 451. losowanie dawnego długu państwa i wyciągnięto numer seryi 321.

Seria ta zawiera obligacye pożyczki zaciągniętej w domu Goll o pierwiastkowej stopie procentowej 4% a mianowicie lit. B. Nr. 3280 do Nr. 4974 włącznie z sumą kapitału 1,244.800 zł. dodatkowo wcielone obligacye lit. B. Nr. 3306 do Nr. 4932 włącznie z sumą kapitału 14.400 zł. i obligacye suplementarne lit. G. Ner. 4454 do Nru. 4486 włącznie z sumą kaiptału 33.000 zł.

Za te obligacye, w myśl postanowienia najwyż. patentu z 21. marca 1818 wydane będą obligacye loteryjne z pierwiastkową stopą procentową lub na żądanie stron, według skali zamiany ogłoszonej w obwieszczeniu ministerstwa skarbu z 26. października 1858 l. 5286 (Dz. u. p. Nr. 190) 5% obligacye na walutę austryacką opiewające.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. stycznia 1867.

---

(12) **Edict.** (2)

Nro. 12814. Vom k. k. Kreisgerichte zu Sambor wird über Ansuchen des Samuel Wieselthier die Amortisirung folgender zwei Wechsel gegen Verständigung des Trassater Chryn Rzepecki eingeleitet:

1) des Wechselbriefes ddto. Stryj 19. September 1865 über 106 fl. öst. W., zahlbar 2 Monate a dato an die eigene Ordre des Ausstellers Aron Jacob Seher, welcher den Wechsel a tergo an ihn (Samuel Wieselthier) girirt hat und acceptirt von dem als Trassanten benannten Chryn Rzepecki, dessen Unterschrift von dem Stryjer k. k. Notar Hrn. Artur Malewski zur Rep.-Zahl 1006 legalisirt war;

2) des Wechsels ddto. Stryj 15. März 1866 über 70 fl., zahlbar 3 Monate a dato, an die Ordre meiner eigenen ausgestellt vom Samuel Wieselthier und acceptirt von dem als Trassaten benannten Chryn Rzepecki, dessen Unterschrift ebenfalls von dem genannten Hrn. Notar zur Rep.-Zahl 1136 legalisirt war, und mit diesem Edikte werden die allfälligen Inhaber der obbeschriebenen zwei Wechsel aufgefordert, diese Wechsel dem k. k. Kreisgerichte zu Sambor binnen 45 Tagen von der dritten Einschaltung an um so sicherer vorzulegen, ansonst dieselben für amortisirt erklärt werden.

Sambor, am 4. December 1866.

(79) **Edykt.** (2)

Nr. 16256. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszem oznajmia, że p. Sibilla Witkowska, Zenonia z Witkowskich Józefowiczowa, Wojciech Cezar dw. im. Witkowski, przeciw p. Mikołajowi Lassocie Kalińskiemu pozew względem ekstabulacyi części dóbr Piłatkowce prawa 3letniej dzierżawy i zapłaconej za to sumy 4324 złp. 18 gr. Dom. 31. pag. 424. n. 21. on. zaintabulowanej, w tutejszym sądzie podali.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, ustanawia się jemu kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Schmidta z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Weissteina, któremu niniejszy pozew się doręcza.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1866.

---

(80) **Edykt.** (2)

Nro. 135. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Froima Burga, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Salamona Selzera z 3. stycznia 1867 do l. 135 uchwała z dnia 9. stycznia 1867 l. 135 nakaz płatniczy na summę wekslową 250 zł. wydanym i kuratorowi Drowi. Maramoroszowi doręczonym został.

Od c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 9. stycznia 1867.

(81) **Edikt.** (2)

Nr. 192. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanisławów wird dem, dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Fischel Berger bekannt gegeben, daß wider ihn über das Gesuch des Aba Rein am 9ten Jänner 1867 Z. 192 die Zahlungsauflage wegen der Restwechselsumme von 70 fl. erlassen und dem Herrn Landesadvocaten Dr. Kwiatkowski als bestellten Curator zugestellt wurde.

Stanislau, am 9. Jänner 1867.

(82) **Edikt.** (2)

Nr. 22229. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem unbekannten Orts sich aufhaltenden Johann Kałmucki hiemit bekannt gemacht, daß mit hiergerichtlichem Beschluße vom Heutigen z. Z. 22229 wider ihn die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 500 fl. öst. W. s. N. G. zu Gunsten des David Sternhell erlassen, und ihm Hr. Advocat Dr. Eminowicz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Bardasch zum Curator bestellt wurde.

Stanislau, am 9. Jänner 1867.

(54) **Edict.** (2)

Nr. 22228. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem unbekannten Orts sich aufhaltenden Johann Kałmucki hiemit bekannt gemacht, daß mit Beschluß vom Heutigen z. Z. 22228 gegen ihn die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 1200 fl. öst. Währ. s. N. G. zu Gunsten des David Sternhell erlassen, und demselben Hr. Advocat Dr. Eminowicz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Bardasch zum Curator bestellt wurde.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislau, am 7. Jänner 1867.

(83) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 16257. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski pp. Mikołaja Lassotę i Szymona Barcikowskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomych niniejszem uwiadamia, iż przeciw nim pp. Sibila Witkowicka, Zenonia z Witkowickich Józefowicz i Cezar Wojciech Witkowicki pod dniem 29. grudnia 1866 do l. 16257 pozew względem wyekstabulowania, zaintabulowanej w stanie biernym części dóbr Piłatkowce Dom. 31. pag. 424. n. 22. on., Dom. 31. pag. 160. n. 23. on. i Dom. 31. pag. 166, on. sumy 2200 złp. z procentami i kosztami sądowemi 11 złp. 24 gr. i odnoszące się do tychże sumy pozycyi oblig. num. 99. p. 158. n. 1. on. ze stanu biernego tychże dóbr wnieśli, któren to pozew z terminem na d. 5. lutego 1867, godz. 10. rano do ustnej rozprawy zadekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta zastępca tego zaś pan adwokat Dr. Delinowski niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1866.

(77) **Edykt.** (2)

Nr. 16260. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszem oznajmia, że p. Sybilla Witkowska, Zenonia z Witkowskich Józefowiczowa i Wojciech Cezar dw. i. Witkowski przeciw Wincentemu Hornowi lub jego domniemanym spadkobiercom pozew względem wyekstabulowania prawa hypoteki dla sumy 64 dukatów na mocy skryptu ddto. 28. lipca 1796 w stanie biernym części dóbr Piłatkowce na rzecz Wincentego Horna Dom. 31. pag. 388. n. 16. on. zaprenotowanej w tutejszym sądzie podali.

Gdy miejsce pobytu p. Wincentego Horna i tegoż domniemanych spadkobierców jest nieznane, ustanawia im się kurator w osobie pana adwokata krajowego Dra. Schmidta z zastępstwem pana adwokata krajowego Dra. Weissteina, któremu niniejszy pozew się doręcza.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1866.

(78) **Kundmachung.** (2)

Nr. 12. Vom Samborer k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die im Art. 13 des Handelsgesetzes vorgeschriebenen Verlautbarungen der in dem Handelsregister dieses k. k. Kreis- als Handelsgerichtes geschehenen Eintragungen im Laufe des Jahres 1867 durch die Lemberger amtliche Zeitung und durch das Amtsblatt der Wiener Zeitung erfolgen werden.

Sambor, am 8. Jänner 1867.

(62) **Edykt.** (3)

Nro. 1661 - Civ. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Lubaczowie niniejszym edyktem wiadomo czyni J. O. Zofii z książąt Czartoryskich hrab. Zamojskiej, JJ. WW. Celestynie z hrab. Zamojskich hr. Działyńskiej, Władysławowi hr. Zamojskiemu, Augustowi hr. Zamojskiemu, Zofii z hrab. Zamojskich hr. Tarnowskiej, Wandzie hr. Zamojskiej i Maryi hr. Zamojskiej, a w razie śmierci, tychże z imienia i nazwiska nieznanym spadkobiercom, że przeciw nim i J. O. Jadwidze z hr. Zamojskich księżnej Sapieżynie, gminie miejskiej Oleszyce, gminie Futory, gminie Dachnów, gminie Dzików stary, gminie Dzików nowy, gminie Staresioło i t. d. — gmina wsi Oleszyc starych w obwodzie Żółkiewskim powiecie Lubaczowskim pozew o granice wsi Oleszyc starych, o zwrócenie oderwanych od niej przestrzeni, złożenie rachunków z dochodu tychże i powrócenie płaconych z tych przestrzeni podatków pod dniem 12. maja 1866 l. 25145 do sądu krajowego we Lwowie podała i o pomoc sądową prosiła, i że c. k. sąd krajowy we Lwowie uchwałą z dnia 30go czerwca 1866 l. 25145 ten pozew na mocy wysokiego rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 31go sierpnia 1862 l. 8652 tutejszemu c. k. sądowi powiatowemu do instruowania i przeprowadzenia rozprawy nadesłał; w skutek czego tutejszo - sądową uchwałą z dnia 31. października 1866 l. 1661 - Civ. do summarycznej rozprawy termin na 18. marca 1867 o 10tej godzinie przed południem w tutejszym sądzie powiatowym postanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanych nie jest wiadome, a zatem c. k. urząd powiatowy jako sąd do zastępowania tychże i na ich koszt i szkodę pana Antoniego Mroczkowskiego z Oleszyc kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa na podstawie §. 4 rozporządzenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 24. października 1860 Nr. 249 D. U. P. wedle nadwornego dekretu z dnia 2. grudnia 1845 do l. 40443-2614 przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępce wybrać i sądowi oznajmić, ogółem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. urzędu powiatowego jako sądu.

Lubaczow, dnia 31. października 1866.

(70) **Edykt.** (3)

Nr. 16258. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski p. Franciszka Szczęsnowicza z życia i miejsca pobytu nieznanego niniejszem uwiadamia, iż przeciw niemu pani Sybila Witkowicka, Zenonia z Witkowickich Józefowiczowa i pan Wojciech Cezar dw. im. Witkowski pozew pod dniem 29. grudnia 1866 do l. 16258 pozew względem ekstabulacyi prawa hypoteki dla sumy 12 dukatów w stanie biernym części dóbr Piłatkowce Dom. 31. p. 423. n. 18. on. na rzecz Franciszka Szczęsnowicza zaintabulowanej wnieśli, któren na dzień 19. marca 1867 godz. 10tej przed południem do ustnej rozprawy zadekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego niewiadome jest, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Weissteina zastępcą tego zaś pan adwokat Dr. Schmidt niebezpieczeństwem i na koszta pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu oznajmił i wszystkie ku obronie swojej służące, kroki poczynił, inaczej skutki zaniędbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1866.

(41) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 1980. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Założcach czyni wiadomo, że dla nieobecnej i z pobytu swego niewiadomej p. Wilhelminy Ehlert w sprawie Włodzimirza i Alfonzyny hr. Dzieduszyckich przeciw spadkobiercom ś. p. Ferdynanda i Teresy Ehlert, jako to: Ferdynandowi, Edmundowi i Wilhelminie Ehlert, względem ekstabulacyi summy 8000 złr. w. w. z procentami ze skryptu ś. p. Mateusza Miączyńskiego pochodzącej, z realności pod l. 289 i 302 w Założcach, p. Honorata Borzemskiego z substytucyą p. Macieja Królika na obrońcę i kuratora postanowił i obronę tej sprawy przypolecił, wręczając kuratorowi rozporządzenie sądowe do l. 1980 do rozprawy ustnej tej sprawy z terminem na dzień 28. lutego 1867 o 10tej godzinie przed południem.

Wzywa się tedy panią Wilhelminę Ehlert, aby o swym pobycie sąd powiatowy wcześnie zawiadomiła, i do terminu lub sama się jawiła lub też pełnomocnika zesłała, inaczej bowiem sprawa niniejsza z ustanowionym dla niej kuratorem według ordynacyi sądowej przeprowadzoną zostanie.

Założce, dnia 30. listopada 1866.

(64) **Edykt.** (3)

Nr. 58276. C. k. sąd krajowy uwiadamia edyktem niniejszym Gustawa Kamieńskiego, że przeciw niemu dnia 26go października 1866 do l. 58276 wniosła pozew Wilhelmina Agopsowiczowa o przyznanie własności kaucyi dzierzawnej dóbr Kawsko w kwocie 500 zł. w. a., w skutek którego pozwu uchwałą sądową z dnia dzisiejszego termin do rozprawy ustnej na dzień 29go stycznia 1867 godz. 10. przed południem wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego Gustawa Kamieńskiego nie jest wiadomem, więc c. k. sąd krajowy ustanowił dla zastępywania go w tej sprawie na jego niebezpieczeństwo i koszta kuratorem p. adwokata Dra. Smiałowskiego z zastępstwem przez p. adwokata Dra. Sermaka, z którym ta sprawa według przepisów ustawy sądowej przeprowadzoną zostanie.

Wzywa się tedy tym edyktem pozwanego, aby w należytym czasie albo sam się jawił i środki prawne do obrony potrzebne kuratorowi ustanowionemu udzielił lub też innego prawnego zastępcę sobie ustanowił i o tem sąd tutejszy uwiadomił, gdyż w razie przeciwnym skutki z zaniedbania wynikające, sam sobie przypisze.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. grudnia 1866.

(60) **Edykt.** (3)

Nr. 3096. C. k. urząd powiatowy jako sąd oznajmia niniejszem, że na dniu 27. października 1827 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia umarła Marya z Wojtanowiczów Kozak, w skutek czego do objęcia dziedzictwa z prawa powołany jest, tejże wnuk Hryć Syszka.

Gdy pobyt tegoż nie jest wiadomy, zatem wzywa się go, by do sądu tutejszego w przeciągu 6 miesięcy się zgłosił, i oświadczenie do przyjęcia spadku wniósł, bowiem w przeciwnym razie pertraktacya spadku z zgłaszającemi się sukcesorami i dla tegoż postanowionym kuratorem Jackiem Kozakiem przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. urzędu powiatowego jako sądu.

Sokal, dnia 29. grudnia 1866.

(67) **Edikt.** (3)

Nr. 56. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte zu Lemberg wird bekannt gemacht, daß vom 1. Jänner 1867 angefangen, die Verlautbarung der Firmaprotocolirungen und Löschungen im Amtsblatte der Wiener Zeitung und in der Lemberger Zeitung stattfinden wird.

Lemberg, den 5. Jänner 1867.

(59) **Licitations-Edict.** (3)

Nro. 7124. Das k. k. Bezirksgericht in Brody hat in der Executionssache des Vincenz Wielicki wider Herz Zipernowski wegen 1500 fl. C. M. oder 1575 fl. öst. W. s. N. G. in die öffentliche Feilbietung der auf 3010 fl. öst. W. geschätzten, der exequirten Forderung zur Hypothek dienenden, der Ciwie Przeworskier und Jeremias Toporower gehörigen Realität sub Nr. 1068 in Brody gewilligt.

Zur Vornahme der Veräußerung wurde der 1te Termin auf den 13. Februar 1867, der 2te auf den 27. Februar 1867 und der 3te auf den 13. März 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags im Gerichtshause angeordnet.

Bei den zwei ersten Terminen wird diese Realität nur über, beim dritten hingegen auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Der Ausrufspreis beträgt 3010 fl. öst. W., das zu Handen der Licitationscommission zu erlegende Vadium 301 fl. öst. W.

Für diejenigen Gläubiger, denen die Licitationsbewilligung vor dem ersten Termine nicht zugestellt werden könnte, ist der Hr. Advocat Dr. Joachim Landau zum Curator bestellt.

Der Schätzungsact, der Grundbuchsstand und die Licitationsbedingnisse können bei Gericht eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 17. December 1866.

(63) **Edikt.** (3)

Nr. 8932. Vom Przemyśler k. k. städt. delegirten Bezirksgerichte wird bekannt gemacht, es sei am 31. August 1865 in Ruszelczyce Adam Jaworski, am 8. April 1847 in Srednia Andreas Duda, am 23. Februar 1865 in Lemberg im Zuchthause bei Sta. Magdalena Karoline Kałużniacka, und zwar Adam Jaworski mit Hinterlassung eines Testamentes verstorben.

Da diesem k. k. Gerichte der Aufenthalt des Johann Jaworski und Józefa Jaworska Kinder des Adam Jaworski; der Maria Duda Tochter des Andreas Duda, und des Josef Kałużniacki Bruder der Karoline Kałużniacka unbekannt ist, so werden dieselben aufgefordert, sich binnen Einem Jahre, von dem unten angesetzten Tage bei diesem Gerichte zu melden und ihre Erbserklärung anzubringen, als widrigens die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für Johann und Josefa Jaworska aufgestellten Kurator Karl Jaworski, dem für Maria Duda aufgestellten Kurator Jacob Szytnik, und dem für Josef Kałużniacki aufgestellten Kurator Teodor Lazor abgehandelt werden wird.

Przemyśl, am 31. Dezember 1866.

(53) **Uwiadomienie.** (3)

Nr. 9512. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem, że celem zaspokojenia sumy 572 zł. 27 kr. m. k. czyli 601 zł. 7¼ cent. wal. austr. z odsetkami po 5% od dnia 18go października 1842 aż do dnia zapłaty bieżącemi, tudzież kosztami sporu 43 złr. mon. konw. przez ś. p. Piotra Szeptyckiego przeciwko Janowi Boczkowskiemu wywalczonej, dalej kosztami sporu i egzekucyi w kwotach 2 złr. mon. konw. i 5 złr. 3 kr. mon. konw. już dawniej przyznanemi, niemniej kosztami egzekucyjnemi w kwocie umiarkowanej 12 zł. 51 cent. wal. a. teraz przysądzonemi, rozpisuje się przymusową publiczną sprzedaż praw z donacyi przez Andrzeja Pakuszewskiego dnia 7. września 1806 zdziałanej, a na korzyść Jana Boczkowskiego jak Dom. 208. pag, 14. n. 83. on. w stanie biernym dóbr Dziewiętniki w obwodzie Brzeżańskim zaintabulowanych, na dniu 4go lutego i 4. marca 1867 każdą razą o godzinie 10tej przed południem w c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie

Gdy jednak wierzyciele hypoteczni powyższych dóbr, a to Leon Lipowski, Karolina Lipowska i Mirl Birnbaum, tak z życia jakoteż i z miejsca swego pobytu są niewiadomi, ustanawia się dla nich kuratorem tutejszego p. adwokata Dra. Warteresiewicza z substytucyą p. adwokata Dra. Mijakowskiego zawiadamiając oraz wspomnionych wierzycieli przez niniejszy edykt.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 19. grudnia 1866.

(66) **Edikt.** (3)

Nr. 53859. Von dem k. k. Landesgerichte wird Theodor Jacob Bredt mit diesem Edikte bekannt gemacht, daß Herr Kajetan Passakas am 4ten Oktober 1866 Zahl 53859 ein Gesuch überreicht hat, um dem Herrn Theodor Bredt aufzutragen, binnen 14 Tagen nachzuweisen, daß die z. Z. 30532 - L. G. 667 ex 1855 auf der über Puźniki haftenden Summe 500 fl. CM. Dom. 244. p. 282. n. 43. on. vollzogene Pränotation in der Rechtfertigung schwebe, widrigens dieselbe aus dem Lastenstande der über den Gütern Puźniki haftenden Summe pr. 500 fl. CM. s. N. G. gelöscht werden wird.

Da der Wohnort des Theodor Jacob zw. Nam. Bredt unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Advokat Dr. Sermak mit Substituirung des Hrn. Advokaten Dr. Męciński auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 16. Oktober 1866.

(42) **Kundmachung.** (3)

Nr. 287. Auf Grund der Bestimmungen des Finanzgesetzes (R. G. Bl. Nr. 176) vom 28. Dezember 1866 Art. VI., 1. d und e) werden in Absicht auf die Verfaßung und Ueberreichung der Erkenntniße über das Einkommen und der Anzeigen über die stehenden Bezüge, dann auf die Bemessung und Entrichtung der Einkommensteuer für das Jahr 1867 nachstehende Anordnungen zur allgemeinen Kenntniß gebracht:

1) Die Bekenntniße und Anzeigen behufs der Bemessung der Einkommensteuer für das Jahr 1867 sind in der bisherigen, mit der Vollzugsvorschrift vom 11. Jänner 1850 vorgezeichneten Form auszufertigen und bis Ende Jänner 1867 zu überreichen.

2. Den Bekenntnißen des Einkommens der 1ten Klasse, so wie des in nicht stehenden Bezügen bestehenden Einkommens der 2ten Klasse haben die Einnahmen und Ausgaben der Vorjahre, u. zw. des ehemaligen Verwaltungs (Militär) 1864, dann der Sonnenjahre 1865 und 1866 zur Ermittlung des reinen Durchschnitts-Erträgnißes zum Grunde zu liegen.

3. Die Anordnungen der §§. 21 und 22 des Allerh. Patentes vom 29. Oktober 1849 finden auf die von stehenden Bezügen der 2ten Klasse in dem Solarjahre 1867 fälligen Beträge Anwendung.

4. Die Zinsen und Renten der 3ten Klasse, welche der Einbekennung von Seite der Bezugsberechtigten unterliegen, sind nach dem Stande des Vermögens und Einkommens vom 31. Dezember 1866 einzubekennen.

5. Die bemessene Einkommensteuer sammt dem ²/₅ Zuschlage ist in vier Quartalsraten einzuzahlen, wovon die Erste mit Ende März, die Zweite mit Ende Juni, die Dritte mit Ende September und die Vierte Rate mit Ende Dezember 1867 bei dem zur Einhebung bestimmten k. k. Steueramte berichtiget sein muß.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 3. Jänner 1887.

Obwieszczenie.

Nr. 287. Na podstawie postanowień ustawy finansowej (D. u. p. Nr. 1767 z 28. grud. 1866 Art VI. 1. d i e podają się do wiadomości powszechnej następujące rozporządzenia względem sporządzania i podawania fasyi dochodów i wykazywania stałych pensyi jakoteż względem wymiaru i uiszczania podatku dochodowego na r. 1867:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1867 mają być sporządzane w dotychczasowej formie, przepisanej instrukcyą z 11. stycznia 1850 i podane do końca stycznia 1867.

2. Przy fasyonowaniu dochodu 1szej klasy, tudzież dochodu 2giej klasy pochodzącego nie z stałych pensyj, mają służyć za podstawę do obliczenia przeciętnego czystego dochodu, przychody i wydatki lat poprzednich, a mianowicie dawnego roku administracyjnego (wojskowego) 1864, tudzież lat słonecznych 1865 i 1866.

3. Rozporządzenia §§. 21. i 22. najwyższego patentu z 29go października 1849 będą zastosowane do sum pochodzących z stałych pensyj 2giej klasy, przypadających w roku słonecznym 1867.

4. Procenta i renty 3ciej klasy, które podlegają fasyonowaniu ze strony uprawnionych do ich pobierania, mają być fasyonowane według stanu majątku i dochodu z dnia 31. grudnia 1866.

5. Wymierzony podatek dochodowy wraz ²/₅ dodatkiem, ma być zapłacony w czterech ratach kwartalnych, z których pierwsza ma być uiszczona z końcem marca, druga z końcem czerwca, trzecia z końcem września a czwarta z końcem grudnia 1867 w ces. kr. urzędzie podatkowym przeznaczonym do poboru.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 3. stycznia 1866.

(58) **Edict.** (3)

Nro. 3831. Vom k. k. Bezirksamte als Gericht Kołomyja wird bekannt gemacht, daß zur Einbringung der durch Anton Hoffman wider Maria Miączyńska erstegten Wechselforderung von 500 fl. C. M. oder 525 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 16. Februar 1857, der Gerichtskosten pr. 2 fl. 36 kr. C. M., Executionskosten von 3 fl. 51 kr. C. M., 11 fl. öst. W. und 13 fl. 24 kr. öst. W. die executive Feilbiethung der als Hypothek dienenden, dem Valentin, Johann, Anton, Constant und Albin Miączyński und der Pauline Miączyńska verehelichte Kobierska eigenthümlich gehörigen $^5/_6$ Theile der in Kołomyja sub CNr. 2 Stadt gelegenen Realität vorgenommen wird.

Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth mit 3251 fl. 58$^1/_2$ kr. angenommen.

Zu dieser Feilbiethung werden zwei Termine, u. z. am 13. Februar 1867 und am 27. Februar 1867, jedesmal um 10 Uhr Früh festgesetzt, mit dem, daß diese $^5/_6$ Theile dieser Realität in diesen zwei Feilbietungsterminen nur über oder um den Schätzungswerth veräußert werden, und falls kein Gebot zum Schätzungswerthe zu erzielen wäre, so wird die Tagsatzung auf den 6. März 1867 um 10 Uhr Früh zur Bestimmung der erleichternden Bedingungen angeordnet und hiezu sämmtliche Hypothekargläubiger mit dem Beisatze vorgeladen, daß die Ausbleibenden der Mehrzahl der Stimmen der erscheinenden Gläubiger als beigetreten angesehen werden.

Hievon werden beide Theile, dann sämmtliche Hypothekargläubiger und diejenigen Gläubiger, denen der Licitationsbescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden kann, oder welche später ein Hypothekarrecht erworben haben, durch den ad actum bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Semilski und durch Edicte verständigt.

Wozu die Kauflustigen eingeladen werden, mit dem, daß die übrigen Licitationsbedingungen in der h. g. Registratur eingesehen werden können.

Vom k. k. Bezirksamte als Gericht.

Kołomyja, am 8. October 1866.

(46) **Edykt.** (3)

Nr. 12552. Sąd obwodowy w Samborze niniejszym edyktem p. Gabryela Józefa 2ga imion Sulatyckiego z miejsca pobytu niewiadomego a wrazie śmierci jego z imienia, nazwiska i miejsca pobytu nieznajomych spadkobierców w skutek prośby Stanisława Słoneckiego na dniu 5. listopada 1866 do l. 12552 wniesionej wzywa, ażeby swe prawa jakie mu co do sumy 12.000 złp. i zastawu części I. dóbr Tużyłowa z kontraktu między Antonim Chrząstowskim, Teofilą z Chrząstowskich Potocką z jednej a Mateuszem Sulatyckiem z drugiej strony ddto Turzyłów 29. marca 1775 tudzież z dokumentu cesyi dnia 28. czerwca 1780 przez Mateusza Sulatyckiego wystawionego na rzecz Gabryela Józefa 2ga imion Sulatyckiego w stanie biernym części I. dóbr Tużyłowa jak Dom. 15. pag. 383n. 2 i 3 on. zaintabulowanych, dalej jakie mu do sum 200 złp., 100 złp., 471 złp., 814 złp. 20 gr., 72 złp. i 92 złp. na części I. dóbr Tużyłowa zahypotekowanych przysłużają, w przeciągu roku, sześć tygodni i trzech dni, licząc od dnia, w którym niniejszy edykt po raz trzeci w dzienniku urzędowym gazety Lwowskiej umieszczony zostanie — sądowi wykazał, w przeciwnym bowiem razie wieczne milczenie mu nakazane i zwyż wzmiankowane pozycye tabularne amortyzowane i ze stanu dłużnego części I. dóbr Tużyłowa wykreślone i wyextabulowane zostaną.

Oczem się Gabryela Józefa 2ga imion Sulatyckiego i tegoż może istniejących spadkobierców do rąk na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata Dr. Ehrlich z substytucyą pana adwokata Dr. Kohn doręczając mu niniejszą uchwałę zawiadamia.

Sambor, dnia 18. grudnia 1866.

(52) **Uwiadomienie.** (3)

Nro. 9512. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszem uwiadamia, że stosownie do prośby Jana Kantego Szeptyckiego i Michaliny z Szeptyckich hr. Komorowskiej, w drodze egzekucyi prawomocnego wyroku byłego c. k. sądu szlacheckiego Lwowskiego z dnia 25. sierpnia 1846 do l. 21198 i c. k. apelacyi Trybunału we Lwowie z dnia 18. sierpnia 1847 l. 28258 celem zaspokojenia summy 572 złr. 27 kr. m. k. czyli 601 zł. 7$^1/_4$ c. w. a. z odsetkami po 5% od dnia 18go października 1842 aż do dnia zapłaty bieżącemi, tudzież kosztami sporu 43 złr. m. k. przez ś. p. Piotra Szeptyckiego przeciwko Janowi Boczkowskiemu wywalczonej, dalej kosztami sporu i egzekucyi w kwotach 2 złr. m. k. i 5 złr. 3 kr. m. k. już dawniej przyznanemi, niemniej kosztami egzekucyjnemi w kwocie umiarkowanej 12 zł. 51 c. w. a. teraz przysądzonemi, rozpisuje się przymusową publiczną sprzedaż praw z donacyi przez Andrzeja Pakuszewskiego dnia 7. września 1806 zdziałanej, a na korzyść Jana Boczkowskiego jak dom. 208, pag. 14, n. 83 on. w stanie biernym dóbr Dziewiętniki w obwodzie Brzeżańskim zaintabulowanych, na dniu 4. lutego i 4. marca 1867, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie pod następującemi warunkami odbyć się mająca:

1. Za cenę wywołania stanowi się według protokołu oszacowania dochodów powyższych praw z dnia 2. lipca 1851 sporządzonego kwota 806 złr. 40 kr. m. k. czyli 847 zł. w. a. z tym dodatkiem, że rzeczone prawa na dobrach Dziewiętniki intabulowane, przy pierwszych oznaczonych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedanemi zostaną.

2. Chęć kupienia mający winien jest 10% ceny kupna, czyli kwotę 84 złr. w gotówce, w książeczkach galic. kasy oszczędności lub też w papierach publicznych a to wedle kursu ostatniego w Gazecie Lwowskiej zawartego, do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. Zakład ten będzie kupicielowi w pierwszą połowę ceny kupna wliczonym, zaś innym licytującym przez komisyę zwróconym.

3. Gdyby powyższe prawa przy pierwszych dwóch terminach przynajmniej za cenę wywołania sprzedanemi nie zostały, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hypotecznych celem ustanowienia warunków ułatwiających termin na dzień 5. marca 1867, godzinę 10tą przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym.

Dotyczący wyciąg tabularny, niemniej też resztę warunków licytacyjnych, jako też akt szacunkowy wymienionych praw wolno jest w tutejszej registraturze wglądnąć.

Co do podatków i innych jakich kolwiek bądź ciężarów na powyższych dobrach znajdujących się odsyła się chęć kupienia mających do dotyczącego urzędu podatkowego w Chodorowie i do tabuli krajowej we Lwowie.

Nakoniec ustanawia się dla pozwanej leżącej masy ś. p. Jana Boczkowskiego kuratorem tutejszego p. adwokata Dra. Wesołowskiego z zastepstwem p. adwokata Dra. Starzewskiego, niemniej też i dla wierzycieli hypotekarnych, a to: dla Leona Lipowskiego, dla Konstancyi Lipowskiej i dla Mirla Birnbaum, co do życia i miejsca pobytu niewiadomych, jako też i dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 25. października 1866 do tabuli krajowej weszli, lub którymby dotyczącej uchwały licytacyjnej albo wcale albo zawczasu doręczyć niemożna było, kuratorem p. adwok. Warteresiewicza, z substytucyą p. adwokata Dra. Mijakowskiego, zawiadamiając tychże oraz i niniejszym edyktem.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 19. grudnia 1866.

Erkenntniß.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 29. December 1866 Nr. 9177-pen., die Nummer 93 des „Giornale di Udine" wegen des unter der Ueberschrift: „Nostra corrispondenza Cormons 18 Dicembre" enthaltenen, das Verbrechen der Majestätsbeleidigung nach §. 63 St. G. begründenden Artikels unter Bestätigung der Beschlagnahme der confiscirten Exemplare nach §. 36 und 38 des Preßgesetzes verboten und gleichzeitig das Verbot der weiteren Verbreitung dieser Zeitung ausgesprochen. (71)

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.